

Nestlék Suitzako altermundialistak espiatu zituenekoa

Orain arte ez da jakin urtarrilaren 24an Suitzako Lausanne hirian Nestléren aginduz Attac erakundeko militanteak espiatu zituztenen kontrako epairik. Baina frogatuta dago 2003 eta 2008 artean Securitas segurtasun konpainiak bi sator infiltratu zituela erakundean, justu hauek *Attac contre l'empire Nestlé* liburua prestatzen ari zirenean.

NESTLÉ KONPAINIAK TXORIA HABIAN bere kumeei jaten ematen erakusten du logoan. Irudi idilikoa mundu guztiak ezagutzen dio. Baina Suitzako Leman aintzira bazterreko Vevey hirian egoitza nagusia duen Nestlék arrautzak mundu osoan dauzka banatuta, ez alferrik da planetako konpainiarik handiena elikagaien alorrean.

Munduko 86 herrialdetan 280.000 langile enplegatzen ditu, 6.000 marka baino gehiagoko produktuak ekoiztu eta saltzen, izan kafe, gozoki, esneki, txokolate, zereal, izozki, salda, haurrentzako janari, ur botilaratu edo animalientzako bazka. Inperioaren salmentak ondo koipetutako marketinak primeran mugiarazten dizkion arren –Nespresso markarekin munduko jende *cool* guztien artean hedatu duen fenomenoari erreparatu besterik ez dago– Attac bezalako erakunde txiki bat infiltratu eta espiatu beharrean aurkitu da, non eta Suitzan bertan.

Globalizazio neoliberalak salatzen duten erakundeen artean klasikoeetakoa den Attac –*Association pour la Taxation des Transactions financières et pour l'Action Citoyenne*– erakundearen Suitzako taldeetako bat 2003. urtean Nestléri buruzko ikerlana ari zen prestatzen, gero *Attac contre l'empire Nestlé* liburuan mamituko

zena. Vaud kantonamenduko batzordean biltzen ziren militanteek ez zioten susmo txarrik hartu taldean sartu zitzaizen Sara Meylan gazteari.

Nestlégate deitu izan zaiona 2008an lehertarazi zuen Suitza frantses-hiztuneko *Télé Suisse Romande* kate publikoak. Horrela jakin zuten Attacekoek Nestlé multinazionalaren aginduz Securitas enpresak –multinazionala hau ere, 260.000 langile munduan barrena, nork ez ditu ezagutzen haren logoko hiru puntu gorriak...– ez bat baizik eta bi sator infiltratu zizkiela.

Estreina bere burua Sarah Meylan izen faltsuz aurkezten zuenak 2003tik 2004ra artean zelatatu zituen, eta horren lekuan 2005ean Securitasen arduradunek Shinta Juilland izeneko bigarrena sartu zieten, 2008a arte Attaceko kide jarraitu zuena.

2008an afera telebistak haizatu zuenean, Attacek auzitara eraman zituen Sarah Meylan, Nestlé eta Securitas, baina deusetan geratu zen: Lausanneko Jacques Antenen epaileak 2009an ebatzi zuen espioitza delituek hiru urteko biziraupena dutela, zigorrak gabe utziz.

2012ko urtarrilean kontua Suitzako eta Frantziako hedabideetan –guretaraino ez da heldu– berriro baldin bada izan da Attaceko hamar

Erakundeak berak Interneten daukan argazkian Suitzako Attaceko militanteak Nestlé multinazionalaren kontra ageri dira protestan, Nespresso kafe formula –hain arrakasta handiz George Clooneyk publizitatzen duena– iragartzen duen komertzioaren atarian. Beren ahoak esparatrapuz itxirik, minutu bateko isiltasuna eskatzen dute Nestléren politikaren biktimen oroimenez. *24 Heures* egunkariaren argazki txikian ikusten da erreportajea aipatu Sarah Meylan, Lausanneko epaitegitik ateratzen, ohikoa duen iruditik urruntzeko mozorroturik. Izen faltsu horrekin Securitas segurtasun enpresak infiltraturik barrandari lanetan aritu zen Attaceko talde batean, hain zuzen Nestléren negozioak larrutzen zituen liburua prestatzen ari zirenean. Attaceko suitzarrak kezkatuta daude bigarren satorren informazioek arriskuan jarri dituztelako atzerriko militante askoren biziak.

kidek auzi zibilean Securitas enpresari 22.000 euro inguruko kalteordainak eskatu dizkiotelako. Horrek behartu ditu aurpegia ematera hiru satorretako bat eta Nestlé eta Securitasen arduradunak.

Auzitegian Sarah Meyland deitua itxura bitxiz azaldu zen, *punky* moduan batzuen ustez, Millenium filmeko Lisbeth Salanderren planetak eginez. Bi urtez berarekin ordu asko emandako militanteek oso bestelako itxura batekin ezagutua zuten.

Balizko Shinta Juilland, bigarren espioia, ez zen azaldu argudiatuz hedabideek *lintxatu* egin nahi zutela. Honen nagusi Fanny Decreuze ere ez zen agertu. Baina azaldu zirenek bai kontatu zituzten edozein herri-tar kezkatuta uzteko modukoak.

Konfiantzatik paranoiara

2003an hasi zen kontua, *Le Monde* egunkariak laburbildu duenez. Securitas konpainian Ikerketa sailaren burua zen jendarme ohi batek, S.J. hizkiz izendatua denak, Vaud eskualdeko Attaceko militanteen jarduerak zelatatzeke enkargua jaso zuen, Nestlék berak eskaturik.

Hark infiltratu zuen Sarah Meylan, zeinak bi urtetan 30 txosten pasatu baitzizkion, *confidentiel* moduan sailkatuak. Txostenak iritsi zitzaizkion garai hartan Nestléren

komunikazio arduraduna zen Marcel Rubineri. Honek auziaren instrukzio fasean aitortu zuen *satorrarekin* bildu zela eta Attac prestatzen ari zen liburuaren atal osoak irakurri ahal izan zituela.

Nestléren bozeramaile zen François-Xavier Perroudek ere bazuen gauzon berri, Sarah Meylaren txostenak eskuratu zituen. Aitzakia moduan epaileari esan zion Attaceko jendearekiko jakin-mina piztu zitzailela 2003an José Bove eta bere kide batzuek Veveyen Nestlék duen egoitzari eraso ziotenean.

Epailearen aginduz ikerketa fasean poliziak Securitas enpresa miatu zuenean, ordenagailu batean aurkitu zituen horietako txosten *confidentiel* batzuk, tartean Franklin

Frederick ekintzaile brasildarrari egindako jarraipena, Europatik salatzen zebilenean Nestlé Brasilgo iturriak kontrolatu nahi dituela.

Urtarrileko auzian, Susan George idazle eta militante ezaguna zen kalteordainak eskatu dituztenetako bat. “Nire gune pertsonala eta profesionala inbaditze horrek sakonki astindu nau”, adierazi du epaitegi atarian. “Benetako beldurra sentitzen duzu ohartutakoan konfiantza eman diozun pertsona batek traizionatu zaituela”, esan du *Attac contre l’empire Nestlé* liburuaren hitzazurra idatzi duenak.

Attaceko beste kide batek, O.E. hizkiz identifikatuak, *La Libre Belgique* egunkariko kazetariari hau azaldu dio: “Nestléren lehen garaipena izan

da erakundea desantolatzea. Batzuk paranoian erori dira, beste batzuei zalantza handiak sortu zaizkie beren militantziaz. Baina gero denok sendotu gaitu gure asmoetan: zelatatzen baldin bagaituzte seinale da ezkutatze zerbait daukatela.

Zorte gutxiago izan dute Attacekoekin elkarlanean ari ziren Kolonbiako eta Filipinetako beste militante batzuek. “2005ean Nestlék Kolonbian daraman jokabidea aztertze bilerak antolatu zuen MultiWatch erakundeak Bernan; lekukotza azaldu behar zuten sindikalistetako batzuk, ordea, gurekin ari zirenak, etorri baino aste batzuk lehenago asasinatu egin zituzten”.

Kazetariak Nestléko zuzendaritzari galdetu dio gertakizun haietaz, eta multinazionalak gezurrak direla arrapostu. “Nestlék bi herrialde haietan bere langileen kontra bortizkeriarik edo heriotza mehatxurik usatu duenaz inolako frogarik ez da sekula erakutsi”, moztu du Nina Caren Backes bozeramaileak, gehituz Alliance Sud bezalako erakundeek aitortu dituztela Kolonbian Nestlék lan baldintzak hobetzeko egin dituen ahaleginak.

Nestlégateaz albiste gehiago ez da azaldu urtarritetik, Lausanneko epaileek ez dute ebazpenik argitaratu oraino. Baina aspalditik daukate inguru hartako Attaceko militanteek ikasbidea harturik, O.E.k kazetariari esan bezala: “Gaur egun badakigu hain talde indartsu baten kontra ari garenean ez dugula izenik aipatu behar, gezurrezko izenekin jardun behar dugula”. ■

**ZINKUNEGI
OPTIKA**
Hernani, 23 · 20004 Donostia
T. 943 420 624
info@zinkunegioptika.com
www.zinkunegioptika.com

zuri begira